

Gutt eller ikke.

Bror og Kristian var litt redde, men jeg var reddest. Vi var i skogen, nå plutselig skjønte jeg hvorfor skogen ble kalt "Univørs skogen". Den ble bare større for hvert skritt jeg tok. "Hva i en granskoven tenkte dere på?" Ropet jeg halv-kvalt var grøtt. Vi hadde overrasket hos Kristian når han var alle ville fantasier så at det hadde vært gøy å gå i skogen. Så rote vi her uten noe form for kart eller kommunikasjon. Jeg forandret mening om denne skogen eller denne hendelsen. "Så sa Bror kjænt og begynte å løpe. "Et hus! Sivilisjasjon!" ropte jeg. Vi løp bort til hjørerunde og begynte å smile. Men smilene våre stinkte fort når vi fant ut at det ikke var lys i vinduene. "Kanskje de sover?" Hvirsket Kristian "eller kanskje ikke" så jeg.

Huset var ganske stort kanskje sånn som to av operas. "Kanskje det er en telefon der." sa jeg, men jeg huiste at det var mindre en en liten sjanser for at det stemte. Plutselig syntet jeg at jeg så en liten gutt i grønn frakk stå på trappa. Nei, det var nok bare innbildning.

Vi gikk mot et vindu som så bra ut å knuse. Jeg skal innrømme at jeg var ganske iorrig på å se om det var noe tegn til kommunikasjon der. Vi tok en stor pinne så like stor som en halv voksen ulv og barte den sammen tok løpe fart og knuste vinduet og en halv meter med vegg i samme slengen.

8--

Da vi gikk inn syntes jeg at jeg så den samme gutten. Jeg er ikke gal tenkte jeg og så til de andre at jeg hadde sett han to ganger. "Eh... skal vi sjekke" jeg hørte at bror var redd og hadde lyst til å dra hjem, alle hadde lyst til det. Så vi bestemte oss for å bare lete etter telefon. Vi gikk samlet å lette etter telefonen, for hvis vi hadde gått hver for oss hadde vi kanskje blitt borte. "Der" ropte Kristian. Og som han så lå det en telefon rett foran oss på et bord. Jeg løftet den og slo mamas nummer 1...3...5...6...1...1...1...5. "Hei..." "Hei... Hei... Hei..." jeg hørte bare et ekko av min egen stemme.

Plutselig to meter unna oss sto gutten med en liten bamse i den ene hånda. "Ahhaahahahahaha" ropte jeg tok en stol og slengte den mot han. Stolen gikk rett gjennom han. Jeg snudde meg og hoppet inn i rotta, hoppet ut av huset. Jeg løp det gule Bror og Kristian og så. Jeg bløtde fra venstre kne og håndflatene, men jeg hadde ikke tid til å bry meg. For jeg ville bort. Bort fra det grofille huset og hjem.